

I Skanderborrig enge

Tekst: St. St. Blicher, 1829
Melodi: Thomas Laub, 1921

1.

I Skanderborrig enge,
alt ved den blanke sø,
dér gå de piger og drenge
at slå og rive hø.

2.

Og i de knøses række
én trasker langt æbag,
han kan ej skåret strække
med sine tunge drag.

3.

Når skåret han færdigt haver,
han stryger ikke sin le,
han står og falder i staver,
til jorden han stivt mon se.

4.

Med svøbeskaft så krumpen
den foged efter ham för:
Hvad skader din dovne kumpen
hvi står du her og glor?

5.

Såmænd da, strenge hr. foged,
jeg stod og grunded oppå
den blomstervrimmel så broget,
hvor den kan komme frå.

6.

På alle de favre blommer,
jeg ganger nu her og slår:
de falde hver evige sommer
og rejses igen hver vår.

7.

Ja, jeg skal din slubbert lære
at tænke, når du skal slå!
Så skal jeg din ryg nu hær'e,
den bliver både brun og blå.

8.

Den foged løfter sin svøbe,
men knøsen kaster sin le,
han giver sig til at løbe,
og fogden mon efter ham se.

9.

Og medens han står og gaber
og tænker: hvor mon han vil hen?
han kløren af sigte taber,
de ses ret aldrig igen.

10.

Og øster på udi landet,
højt over bølgenes sus,
imellem kirken og vandet,
dér står det latinske hus.

11.

Dér sidder på sit kateder
blandt peblings skælvende flok
monarken som rektor hedder,
med bog og med ris og med stok.

12.

Dér sidder, nederst af alle,
på bænken med ryg til væg
en pebling, de Morten mon kalde,
han haver så dygtigt et skæg.

13.

Og det er den samme Morten,
som førre ved hø-leen krøb,
som udi trøjen og skjorten
fra engen og fogeden løb.

14.

Som fremad tiden mon lakke,
henefter vel en snes år,
det hus oppå skolebakke
en anden rektor får.

15.

Han trænger ikke til stokken,
ej heller til ferle og ris,
så vel regerer han flokken,
men alt på en anden vis.

16.

Og det er den selvsamme Morten,
som førre pløjed og trask,
og måtte så danse på porten
for fogdens slemme krabask.

17.

Og det er den selvsamme bonde,
vi før udi engen så
på græs og blomster at grunde
i stedet for dem at slå.

Steen Steensen Blicher, 1782-1848
Thomas Linnemann Laub, 1852-1927